रूपेगान्वयविवस्या यस्य कर्मसंत्रा तेन रूपेगान्वय-विश्वाभाषः। तत्र कचित कर्मणोऽविश्वया यथा पचाने इत्यादी, कचिच कर्मतावियच्या वया मातः सार्थते इत्यादी । चल भातः कर्मत्वेनैव सार्यान्यये वार्भ मंत्रा न पुनः सन्दत्वत्वेन, तथा विवन्तायामेव वार्म पि कडीविधानात कारणारेः कर्मान्यसम्बर्धा वर्माचेन तटन्वयाभावादकर्भकार्य तैन भावे खकाराद्य इति बोध्यम्। काचित्तु कार्यप्रदृत्तिवेजायामिववचा प्रशादि-बचा। यथा कतपूर्वी कटम् मृक्तपूर्वी चोद्रनिकादौ। तथाडि हातं पूर्वमनेनेति विपाने तत्कतमनेनेति पूर्वस्वतादिनिमनतुर्स्य सप्यांचिति स्त्रत्ये विद्यमान प्रवीत प्रवेशव्हाद्पि इनिविक्तिः तम बदि कर्तिनित कर्न णि लः खात्तरा तस कटादिक्पकर्म विशेषणत्या सापे ज्ञत्वेन रामासादिहात्ति इं खात एकत विश्वेषणाये-नोपस्थितस्यान्यतः विशेषस्यतयान्यस्योगातः एत्रियात जावते भाषादिव तथापयोगादतोऽवद्यं प्रवमं कर्णा-विवक्तयाऽकर्मकर्त्वेन भाषे क्राप्रत्यवे विक्ति तदलीन पूर्वीदिभिः सुपश्चेपित समासे च सते तत्पूर्वकात् पूर्व-शब्दात् कर्त्तरि इनिप्रत्ययोभवति । पथाच कर्त्त, कत-क्रियायाः कर्मविशेषात्राङ्गायां कटादिकर्मणोऽन्वयः। उक्तच इरिया "धनर्मले सत्येव ज्ञाने भागिभ-भाविति । पद्मात् क्रियावता क्रमी योगो भवति कर-चाम । खिवचहा गतादिखा यथा चामादिकमेंभिः। किया चन्वध्यते तद्दत् कतपृत्वीदिष् स्थितेति"। क्रियाः वतेत्वनेन क्रियादारैव क्रमेखोऽन्वय इति द्योतितम् क्रिया-याच हित्रक्दैवदेवतयाऽनन्वयमङ्गयाबाहाविपछेति । नास्ति विश्वेषेण प्रहोत्तानं यखाः सा प्रथगुपस्थिल-भावेन चातुमयका त्यरः गतादिस्या कत्त्रीवकनिष्ठा-नगतपदीपस्थायगमनकत्तु इपायप्रविष्टामि यथा पाम गतरत्वाटौ विभिन्नपरोपात्तौरिप यामादिकर्मभिः क्रिया सम्बध्यते तथेलायः चसदायम्क्रिसीकारे एक देशान्वयाभ्य पगनाद्ययवयक्तिस्तीकारे त तद्वपगमे चलभावादिति भावः। कतपूर्व्योदिष्वित्वादिपदेनाध्वरे-विशीयादयोग्टक्तने तलापि द्रशादिभ्यचे त्यनेन कर्तार द्रनिविधानात् । बह्ने दं वोध्यं "निष्यसिमात्ने कत्ते लं सब्तीवास्ति कारके' द्रत्युक्तेः कम चौडिंग स्वव्यापार-द्वारा क्रियानिष्यत्तिहे छले न कष्ट ले स्थिते तद्व्यापारस्य भालपेलविवचायां भालपंक्रियात्रमस्येन तस्य कर्तनं

ममानातुप्ती कस्त्राथ दोधकधातुपात्तफलात्रयत्वेन कम त्विमित्य के खेव कम कर्ता एवच तत्र धातोरथां. नरे इत्तरेशक्रमंत्रत्वम । तथाहि चत्रं पच्यते खयमेवे-खारी विक्रिमिस्तरत्वाको उदस्याल्यादिसंयोगहपो व्यापार व तिहां यहा वा पच्च थः तयोः फ बव्यापारयो-रेकनिष्ठतया तही धक्रधारो रक्षकल तेन असेन पच्छते खयमेनेत्याटी भाने खकारीपपत्तः। दिकम्काचान्त एककर्म यः कर्रासवियन्या उपरस्राविव स्योगाकर्म कलं पचिदुश्चोस्त कर्नान्तरसन्त्वे ऽपि कर्मवड्ठाविधानात् सकर्भ-कल तेन तथोर्न भावे जकारादयः किन्त कमेंचे प्रव तेन दुद्धते गवा दस्त्रं ख्रायमेवेत्यादि । एवञ्च सर्वेषामेव धाद्वनां कर्मचः कर्षत्वविवश्वायां कर्मवद्वावे प्राप्ते पातिविशेषवीम एवं कर्मवत्कार्खातिदेश्ये न सर्व धातयोगे तेन गरवादियोगे कर्रा द वाच्ये न अर्म-बह्वावः किन्तु कर वत्कार्यः, भावे त इखते एव कर्म-वत्कार्यम । पच्यादियोगे तु कर्त्तार भावे च वाच्ये कर्म-बद्वाव इति विवेकः । छत्तञ्च "कर्मस्य ऽपि च धालवे कर्मकर्ता च कर्मवत्। कर्तस्थेऽिव च धालवें कर्भ कत्ती च कर्वदिति"। कर्मवत् कर्मवत्कार्यवानित्यर्भः धतएव ''कर्म वत कर्म या त्रात्यिकिने इति स्त किने कर्म-परेन कर्मस्यकिया खिचता यास्त्रकारैस्तेन कर्मस्य-क्रियात्र स्विक्षावित् कर्त्तीर कर्मवत् कार्येमिलार्थः क्रिययोस्त् त्यावश्च एकाधिकरचमात्रवित्तत्वेन तथाच क नैस्यिक्रयया फलेन व्यापारस सामानाधिकरचेत्र एव कर्मवद्भावविधानात् पचादेश्वयाभृतार्धकतया तत्-कर्त्तरि कर्मक्तार्थं, गस्यादेखु व्यापारस्थेक्षफबसामा-नाधिकरण्याभावात् कर्त्तस्यनावकत्वमिति विवेकः। तथा तुल्यक्रिये कर्तरीत्यमिधानेन गम्बादीनामि माने कमनतार्थं यागादि भवत्योव । यदापि सर्वेषामेवाकम काचां फलब्यापार्योः सामानाधिकरचत्रवोधकतया कर्मवद्वावापश्चित्रधापि स्त्रत्रे कर्मणा तुल्धेशि निर्देशात् वेषां धात्रनां सुख्यार्थवाचिनां स्वर्भकत्वं तेषामेव कमवद्भाव इति गम्यते अस्यादेः सत्तादिक्षमञ्ज्यार्थ सक्षमंकत्व।भावात् न तत्परकः । भवते ख बार्खाणकाः सुभवारी वर्त्तभानस सक्तमंत्रति सत्ताक्ष्यस्थारी तवात्वाभावात्र प्रयक्तः। एवश्च सर्वेत्रामेन सदमे-काणां कर्न क्मीमयस्थानकार नाव्यवस्थायां इरिका क्रियाजतिविश्रेषेण व्यवस्था दर्शिता यथा